

країнами, викликаючи напругу та конфлікти. Тому, авіаційна галузь вживає широкий спектр заходів безпеки, включаючи обмеження доступу до летовищ, детальний пасажирський та багажний контроль, антитерористичні програми та навчання для персоналу. Ці заходи створюють безпеку, але також вимагають великих зусиль та ресурсів. Терористи постійно шукають нові способи атаки, тому авіаційна галузь повинна постійно вдосконалювати свої методи та технології для протидії.

Література

1. Гбур З.В. Теоретико-методологічні засади поняття «міжнародного тероризму». Державне управління: удосконалення та розвиток. Київ, 2021.

2. Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20 бер. 2003 р. Дата оновлення: 28 квіт. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#n10> (дата звернення: 16.10.2023).

3. Andrzej Glen. Aviation terrorism. The essence of the phenomenon, systematics, typology. Security and Defence Quarterly. URL: <https://securityanddefence.pl/pdf-103224-47698?filename=Aviation%20terrorism.The.pdf> (дата звернення: 16.10.2023).

4. Про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден: Конвенція від 16 груд. 1970 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_167#Text (дата звернення: 16.10.2023).

5. Про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації: Конвенція від 23 вер. 1971 р.: станом на 1 січ. 2023 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_165#Text (дата звернення: 16.10.2023).

УДК 343:351(043.2)

Сохар В.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Гольдберг Н.О., к.ю.н.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ

Безпека в цивільній авіації завжди є однією з основних пріоритетів. З огляду на зростаючу кількість пасажирів і вантажів, які перевозяться повітрям, а також загрози тероризму, питання безпеки в авіації стають все важливішими. Міжнародна організація цивільної авіації (далі – ІКАО) відіграє ключову роль у встановленні

стандартів та рекомендацій щодо безпеки в авіації на міжнародному рівні. Її діяльність впливає на безпеку політів у всьому світі, тому важливо розуміти її правові та організаційні засади.

Міжнародна організація цивільної авіації – заснована відповідно до Чиказької конвенції про цивільну авіацію 1944 року, є спеціалізованою установою ООН, що займається організацією і координацією міжнародного співробітництва держав у всіх аспектах діяльності цивільної авіації. Учасниками ІКАО є біля 190 держав, у тому числі на основі правонаступництва й Україна. 10 листопада 1970 року СРСР вступив в ІКАО, а з 9 вересня 1992 року вже Україна стала членом ІКАО, приєднавшись до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію [1].

Відповідно до ст. 44 вищезазначеної Конвенції цілями і завданнями Організації є розробка принципів і методів міжнародної аеронавігації та сприяння плануванню і розвитку міжнародного повітряного транспорту з тим, щоб: забезпечувати безпечний і упорядкований розвиток міжнародної цивільної авіації у всьому світі; заохочувати мистецтво конструювання та експлуатації повітряних суден у мирних цілях; заохочувати розвиток повітряних трас, аеропортів та аеронавігаційних засобів для міжнародної цивільної авіації; задовольняти потреби народів світу в безпечному, регулярному, ефективному та економічному повітряному транспорті; запобігати економічним втратам, викликаним нерозумною конкуренцією; забезпечувати повну повагу прав Договірних держав і справедливі для кожної Договірної держави можливості використовувати авіапідприємства, зайняті в міжнародному повітряному сполученні; уникати дискримінації стосовно Договірних держав; сприяти безпеці польотів у міжнародній аеронавігації; надавати спільне сприяння розвитку міжнародної цивільної аеронавтики в усіх її аспектах [2].

Отже, мета ІКАО полягає в задоволенні потреб населення в безпечному та ефективному міжнародному повітряному транспорті та сприянні планомірному зростанню міжнародної цивільної авіації у світі. Організація сприяє конструюванню та експлуатації літаків у мирних цілях, а також створенню та розвитку авіаліній, аеропортів та навігаційного обладнання. Для реалізації цієї мети ІКАО зосереджує зусилля на низці напрямків [3]: технічний напрям полягає в розробці, вдосконаленні та впровадженні стандартів і рекомендацій, які застосовуються у міжнародній цивільній авіації; економічний напрям діяльності зосереджений на дослідженнях міжнародних пасажирських і вантажних перевезень та виробленні рекомендацій з питань ставок і зборів за користування аеропортами

та аеронавігаційними засобами, а також порядку встановлення тарифів, що застосовуються на міжнародних лініях; вивченні питань спрощення формальностей при міжнародних повітряних перевезеннях та наданні постійної технічної допомоги країнам, що розвиваються, у створенні власних систем внутрішніх і міжнародних повітряних перевезень; правовий напрям характеризується розробкою проектів нових документів з міжнародного повітряного права.

Варто зауважити, що ІКАО приймає міжнародні стандарти та рекомендації, які застосовуються до літаків та їхнього обладнання, регламентують роботу пілотів, екіпажів, авіадиспетчерів та співробітників різноманітних служб, висувають вимоги до порядку роботи міжнародних аеропортів. Прийняттю нових стандартів передують кілька етапів. На першому етапі різноманітні групи, об'єднання та організації висувають свої пропозиції та поради. На основі цих пропозицій ІКАО проводить наради експертних та цільових груп, організовує конференції та семінари з вивчення технічних, політичних, соціально-економічних та інших питань. Наслідком цих заходів є те, що Секретаріат ІКАО представляє урядам найбільш конструктивні пропозиції. Після прийняття стандарту на Асамблеї уряди мають час на впровадження змін у національні правила [3].

Наразі ІКАО розробляє супутникову систему для задоволення потреб цивільної авіації в організації зв'язку, навігації, радіолокаційного спостереження та керування повітряним рухом. Система дозволить підвищити рівень безпеки та організації роботи в цілому [3].

Із вищезазначеного можна дійти висновку, що Міжнародна організація цивільної авіації займається координацією та організацією міжнародного співробітництва держав у всіх аспектах діяльності цивільної авіації. Розробка, вдосконалення та впровадження стандартів і рекомендацій в сфері цивільної авіації забезпечує покращення та підвищення рівня безпеки та якості авіаперевезень, а також задоволення потреб населення в безпечному та ефективному міжнародному повітряному транспорті.

Література

1. Міжнародна організація цивільної авіації. *Міністерство інфраструктури України*. URL: <https://mtu.gov.ua/content/mizhnarodna-organizaciya-civilnoi-aviacii.html> (дата звернення: 16.10.2023).

2. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р. № 995_038. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_038#o168 (дата звернення: 16.10.2023).

3. Організації світу: Міжнародна організація цивільної авіації.
Інтент: Регіональна мережа якісної журналістики. URL:
<https://intent.press/publications/world/2022/organizaciyi-svitu-mizhnarodna-organizaciya-civilnoyi-aviaciyi/> (дата звернення: 16.10.2023).

УДК 342.92(043.2)

Спорник О.С., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
м. Вінниця, Україна
Науковий керівник: Бахаєва А.С., к.ю.н.

ЩОДО ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В АЕРОПОРТУ

Кожна держава світу намагається надійно забезпечити безпеку своїх громадян та держави в цілому. Механізмів, що втілюються у практику з метою досягнення вказаної мети, є багато, проте слід зазначити, що майже всі вони об'єднані навколо держави. Незважаючи на розвиток громадянського суспільства, процес демократизації, переважна більшість елементів загальної системи забезпечення громадської безпеки належить все ж таки до державних.

Зазначимо, що насамперед надійна громадська безпека необхідна для захисту життя, здоров'я, честі, гідності громадян, їх законних інтересів, забезпечення суспільного спокою, охорони майна, створення реальних умов для нормального функціонування держави та її органів, об'єднань громадян, трудових колективів. Підтримання громадської безпеки особливо важливо при здійсненні значних суспільно-політичних заходів, а також при стихійному лихові, аваріях, пожежах та інших надзвичайних подіях, які різко знижують звичайні умови життя громадян, загрожують їх безпеці, майну, ускладнюють діяльність підприємств і установ. Тому, дослідження, які спрямовані на аналіз зазначених аспектів є вкрай актуальними.

Змістом поняття «забезпечення публічної безпеки» є сукупність сил і засобів забезпечення громадської безпеки, а також заходів політичного, правового, інформаційного, організаційно-управлінського, економічного, наукового та іншого характеру, направлених на підтримку соціально прийняттого рівня громадської безпеки.